

דף מח.

עין משפט א.

הרמב"ם הל' שנגות פ"ט הי"א

כָּל חֵטָא שְׁחֵיבִין עָלָיו אָשָׁם וְדָאִי אִם נִסְתַּפֵּק לוֹ אִם
עֲשָׂאָהּ אוֹ לֹא עֲשָׂאָהּ פְּטוֹר מְכָלוּם. לְפִיכָךְ הִבָּא עַל
יָדוֹ סִפֵּק מְעִילָה אִינוּ חֵיב כְּלוּם כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ בְּהִלְכוֹת
מְעִילָה:

דף מח:

עין משפט א.

הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"ה ה"ג

וּמַנִּין שְׂאִין שׁוֹחֲטִין קְדָשִׁי קְדָשִׁים אֲלֵא בְּצַפּוֹן ז'. שְׁהָרִי
נֹאמַר בְּעוֹלָה וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל יָרֵךְ הַמִּזְבֵּחַ צָפְנָה'

ו. כסף משנה: כל חטא שחייבים עליו וכו'. במשנה פרק חמישי דכריתות (דף כ"ב):
פלוגתא דר"ע ות"ק ומייתי לה בר"פ איזהו מקומן ופסק כת"ק:

ז. כסף משנה: ומ"ש ומנין שאין שוחטין קדשי קדשים אלא בצפון וכו' עד ישחטו את האשם.
בר"פ איזהו מקומן (דף מ"ז ומ"ח). ויש לשאול למה הוצרך רבינו לכתוב וכשם
שהחטאת נקראת קדש קדשים כך העולה שהרי בלאו הכי יש ראייה שנשחטה בצפון. וי"ל
שלא הוצרך לכתוב כן אלא כדי שיצדק השם שכתב לנשחטין בצפון שהם קדשי קדשים:
ומ"ש ושלמי צבור הוקשו לחטאת וכו'. בפרק איזהו מקומן (דף נ"ה) מקשה על ראייה זו וכי
חטאת מהיכן למדה מעולה דבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בהיקש אלא מדתני רב מרי
על עולותיכם ועל זבחי שלמיכם מה עולה קדש קדשים אף זבחי שלמי ציבור קדשי קדשים
מה עולה בצפון אף זבחי שלמי ציבור בצפון. ויש לתמוה למה הניח רבינו פסוק שהוקשו
לעולה והביא פסוק שהוקשו לחטאת דדחינן ליה בגמרא. ושמא יש לדחוק ולומר דהשתא
דאתא קרא דהיקשא דלעולה מהיקשא דחטאת נמי גמרינן וכיון דעיקר שם קדש קדשים
בחטאת הוא דכתיב מש"ה נקט היקשא דחטאת. ועי"ל דלפום מאי דאסיק אדעתיה דחטאת
למדה מעולה בהקש אתיב ליה אלא כדתני רב מרי אבל לפי האמת לא למדה בהיקש אלא
כאילו כתיב בחטאת גופיה בהדיא הוא דהא מפורש דבר הכתוב במקום אשר תשחט העולה

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

וּבַחֲטָאת הוּא אוֹמֵר בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר תִּשְׁחַט הָעֹלָה תִּשְׁחַט
 הַחֲטָאתוֹ. וּכְשֶׁם שֶׁהַחֲטָאת נִקְרְאת קֹדֶשׁ קְדָשִׁים כָּךְ
 הָעֹלָה נִקְרְאת קֹדֶשׁ קְדָשִׁים. וּבְאֲשֶׁם הוּא אוֹמֵר בְּמִקּוֹם
 אֲשֶׁר יִשְׁחֲטוּ אֶת הָעֹלָה יִשְׁחֲטוּ אֶת הָאֲשָׁם. וְשִׁלְמֵי צְבוּר
 הִקְשׁוּ לְחֲטָאת שְׁנָאֵמֵר וְעֲשִׂיתֶם שְׁעִיר עֲזִים אֶחָד
 לְחֲטָאת וּשְׁנֵי כִבָּשִׁים בְּנֵי שָׁנָה לְזִבַּח שְׁלָמִים לְפִיכָךְ הֵן
 קְדָשֵׁי קְדָשִׁים כְּחֲטָאת וְנִשְׁחָטִין בְּמִקּוֹם שְׁחִיטָתָהּ. וּמִקּוֹם
 שְׁחִיטָה הוּא מְקוֹם הַקְּבֵלָה:

עין משפט ב. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פ"א ה"ט

הִיָּה עוֹמֵד בְּדָרוֹם וְהוֹשִׁיט יָדוֹ וְקִיַּבֵּל הַדָּם בַּצָּפוֹן.
 קְבֵלָתוֹ פְּסוּלָה:

עין משפט ג. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פ"א ה"ח

הִיָּה עוֹמֵד בְּדָרוֹם וְהוֹשִׁיט יָדוֹ לַצָּפוֹן וְשָׁחַט שְׁחִיטָתוֹ
 כְּשִׁירָה:

תשחט החטאת והוי כאילו כתוב תשחט החטאת בצפון. ומה שכתב מקום השחיטה הוא מקום
 הקבלה. בריש פרק איזהו מקומן (דף מ"ט) קבלה בצפון מנא לן דכתיב ולקח הכהן מדם
 החטאת כלומר וילפינן שאר קדשי הקדשים מחטאות. ופירש"י ולקח הכהן בתר ושחט
 כתיב ומשמע במקום העולה נמי והך לקיחה קבלה היא דגמר בג"ש בתורת כהנים עכ"ל.
 ואיני יודע למה השמיט רבינו ראייה זו:

ה. כסף משנה: ומ"ש היה עומד בדרום והושיט ידו וקיבל הדם בצפון קבלתו פסולה. שם.
 ופירש"י שחיטתו כשירה לקמן ילפינן לה אותו בצפון ואין השוחט בצפון אבל המקבל
 בצפון:

ט. כסף משנה: היה עומד בדרום והושיט ידו לצפון ושחט שחיטתו כשירה. ברייתא בפרק
 ב' דזבחים (דף כ"ו):

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדר" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
 בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
 email: minchat.aaa@gmail.com